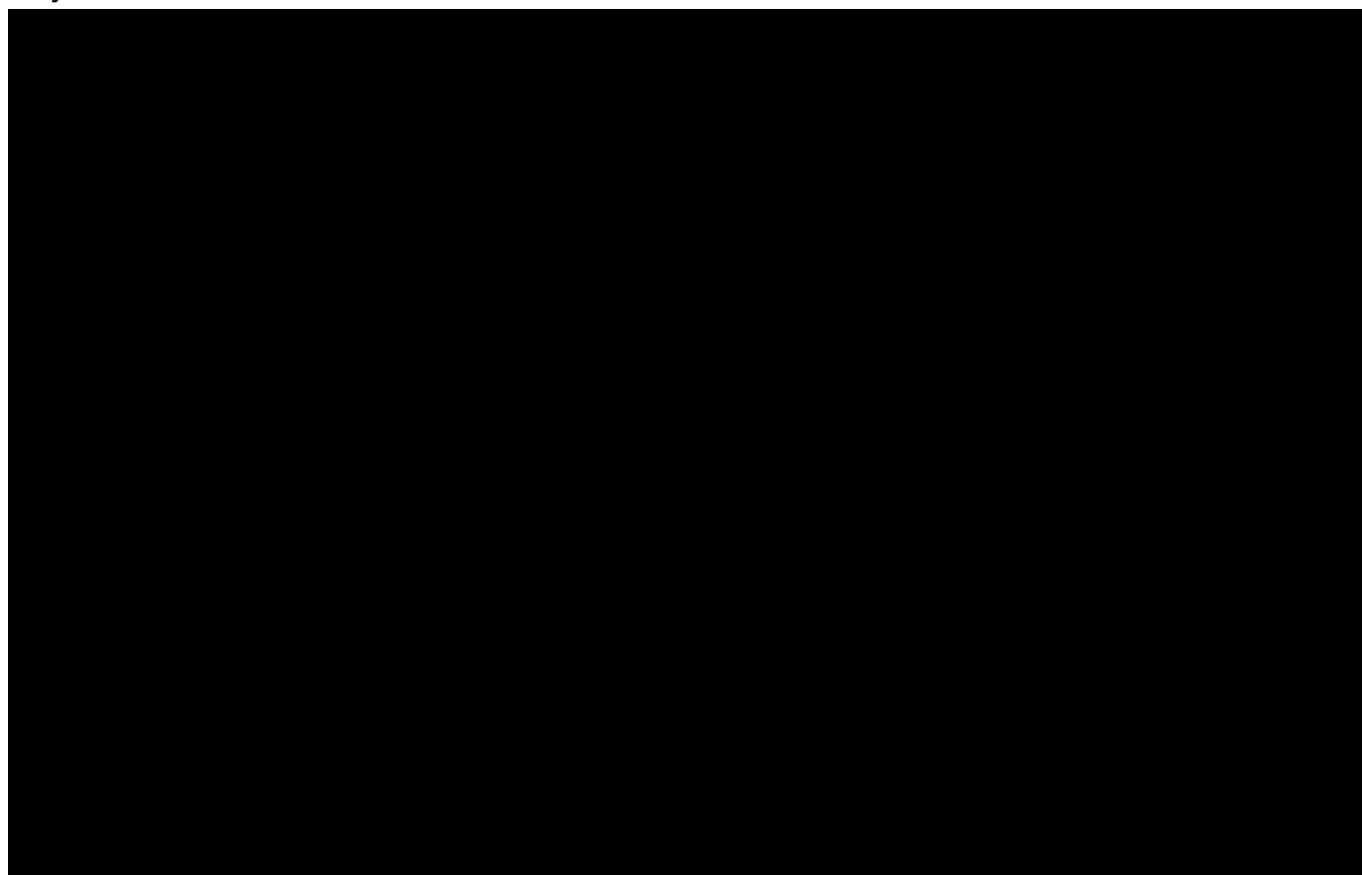

Nin Güell: «Cal que fem tot el possible per assolir la plena comunió entre les diverses Esglésies cristianes»

Nin Güell: «Cal que fem tot el possible per assolir la plena comunió entre les diverses Esglésies cristianes»

Entrevista a Manel Nin Güell, exarca per als catòlics de ritu bizantí a Atenes i consultor de la Congregació per a les Esglésies Orientals

22 juliol, 2021 - ESSLÉSIA DE BARCELONA

En el món cristià oriental, el que diferencia les Esglésies ortodoxes de les Esglésies orientals catòliques és únicament la plena comunió (orientals catòlics) o la no plena comunió (ortodoxos) amb la seu romana, amb el Papa. El P. Manel Nin, exarca per als catòlics de ritu

Nin Güell: «Cal que fem tot el possible per assolir la plena comunió entre les diverses Esglésies cristianes»

Què té d'especial el cristianisme oriental i les Esglésies que el componen?

El món cristià oriental, i les Esglésies que en formen part, són una realitat molt rica i a la vegada diversa del món occidental que coneixem a casa nostra. Són Esglésies amb un patrimoni espiritual, cultural i litúrgic propi. Esglésies lligades a realitats humanes, geogràfiques i lingüístiques pròpies i diverses l'una de l'altra. Diverses Esglésies no uniformades en un únic model, el que dona lloc a una gran riquesa, ens i tot en les formulacions teològiques.

Per què les Esglésies orientals catòliques han estat les grans oblidades de l'Església?

Jo no parlaria d'oblit, sinó més aviat de poc coneixement per part de l'Occident. Un poc coneixement lligat al fet que al pròxim Orient la majoria musulmana en aquells països ha cobert d'alguna manera la presència dels cristians orientals. Cal també esmentar la presència d'Esglésies orientals catòliques a nivell de clandestinitat als països europeus sota règims comunistes ens a finals dels anys vuitanta. Això ha fet que l'Occident ignorés o conegués poc aquesta realitat.

Veure factible la unitat de les Esglésies?

La plena comunió entre les diverses Esglésies cristianes no és només quelcom factible, sinó que cal que ho desitgem i fem tot el possible per assolir-la. Quan? Jo sempre dic: Quan el Senyor voldrà i com el Senyor voldrà. Ho tenim present en la pregària i, a poc a poc, intentem abatre els petits o grans murs que encara ens poden separar.

Entrevista realitzada per Òscar Bardají i Martín per al Full Dominical del 25 de juliol.